

Όσιος Σεραφείμ (2024)

21 Μαρτίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

21 Μαρτίου ...

Όσιος Σεραφείμ ...

Ο Όσιος Σεραφείμ , κατά κόσμο Βασίλειος Νικολάεβιτς Μουραβιέφ , γεννήθηκε το 1865 μ.Χ. ,

στο χωριό Βαχρομέεβο της επαρχίας Αρεφίνσκαγια , περιφέρειας της πόλεως Γιαροσλάβλ ...

Οι γονείς Του Νικολάι Ιβάνοβιτς και Χιονία Ολύμπιεβνα Μουραβιέφ ,

ήταν Θεοσεβούμενοι και Φιλόθεοι άνθρωποι ...

Το 1866 μ.Χ. Βαπτίσθηκε , έλαβε το όνομα Βασίλειος προς τιμήν Του Οσίου Βασιλείου Του Νέου ,
από μικρό παιδί Διδασκόταν μαθήματα Αρετής ,

παρουσίαζε τα χαρακτηριστικά μιας Χριστιανικής ψυχής , τα οποία αποκαλύφθηκαν πλήρως στα
χρόνια της ωριμότητας Του ...

Ο Φιλάνθρωπος Θεός Του πρόσφερε την εξυπνάδα , τον ασυνήθιστο ζήλο , την προθυμία , την
υπομονή και την επιμονή στην επίτευξη των στόχων Του ,

καθώς και την εξαιρετική μνήμη Του ...

Μόνος Του έμαθε γραμματική , στην συνέχεια τις αρχές της μαθηματικής Επιστήμης , τα πρώτα
Του βιβλία ήταν Το Ευαγγέλιο και Το ψαλτήρι ,

στον Βασίλειο άρεσε πολύ η Μελέτη Εκκλησιαστικών και Θεολογικών βιβλίων ...

Συγκεκριμένα αυτών που είχαν σχέση με Τον Βίο Των Αγίων ,

Οι Άγιοι , όπως Ο Παύλος Ο Θηβαίος , Οι μεγάλοι Ασκητές Αντώνιος , Μακάριος και Παχώμιος ,

Μαρία Η Αιγύπτια ,

καλλιεργούσαν εντός Του ρίγος σεβασμού και Πνευματικής Χαράς ...

Στα βάθη της Αγνής εφηβικής ψυχής Του , γεννήθηκε η σκέψη της Μοναχικής Αγγελικής Μορφής ,

Ο Πανάγαθος Κύριος στην καρδιά Του Βασιλείου έβαλε από μικρή ηλικία , τους σπόρους του ήθους και της Αγιότητας ...

Οι σπόροι αυτοί έπεσαν σε γόνιμο έδαφος , η τάση Του Βασιλείου προς τον Μοναχισμό γίνεται πιο έντονη , δέκα τεσσάρων ετών επισκέφθηκε την Λαύρα Του Αγίου Αλεξάνδρου Νέφσκυι ,

ζήτησε συνάντηση με τον Ηγούμενο , στην Λαύρα βρίσκονταν Γέροντες γνωστοί σε όλη την Ρωσία ...

Γονατιστός με δάκρυα στα μάτια , διηγήθηκε την μεγάλη Του Επιθυμία , άκουσε από τον Γέροντα μια συμβουλή , η οποία αποδείχθηκε Προφητική , να παραμείνει στον κόσμο ,

να ασχοληθεί με καλές και δεκτές από Τον Θεό πράξεις , να δημιουργήσει καλή και Ευσεβή οικογένεια ...

Να δώσει σωστή ανατροφή στα παιδιά Του και μαζί με την σύζυγο Του όλη την υπόλοιπη ζωή τους να την Αφιερώσουν στον Μοναχισμό , ο Γέροντας Του είπε , Βασίλειε σε περιμένει ένας δύσκολος δρόμος με πολύ θλίψη ,

Ακολούθησε Τον μπροστά στον Θεό και στην συνείδηση σου , θα φθάσει η στιγμή που Ο Θεός θα σε Ανταμείψει ...

Έτσι Παρουσιάστηκε στον Βασίλειο η Βούληση Του Θεού , όλο το υπόλοιπο του Βίου Του αποτελούσε μια προετοιμασία για την Μοναστική ζωή ,

ήταν ένα κατόρθωμα Υπακοής που κράτησε περισσότερο από σαράντα χρόνια ...

Τις ελεύθερες ώρες Του τις περνούσε στον Ναό , όπου Προσευχόταν η μελετούσε , Ο Βασίλειος έγινε Πνευματικό παιδί του Γέροντα Βαρνάβα ,

με την Ευλογία του προσπαθούσε συνέχεια να ασκείται στην Προσευχή , να έχει καθαρή την σκέψη Του και να αντιστέκεται στους πειρασμούς ...

Έφθασε η στιγμή να διαλέξει την σύντροφο της ζωής Του , το 1890 μ.Χ. με την Ευχή του Πνευματικού του νυμφεύεται την Όλγα Ιβάνοβνα Ναϊντένοβα ,

το 1895 μ.Χ. γεννήθηκε ο υιός Τους , ο Νικόλαος και μετά η κόρη Τους η Όλγα ...

Το κορίτσι πέθανε σε πολύ μικρή ηλικία , μετά τον θάνατο της ύστερα από κοινή συμφωνία και με

την Ευλογία του Γέροντα Βαρνάβα , οι σύζυγοι Μουραβιέφ συνεχίζουν την κοινή τους ζωή ως Αδέλφια ,

οι Προσευχές του Πνευματικού Τους πατέρα τους βοήθησαν να κρατηθούν στέρεοι στην απόφαση τους ...

Η οικογένεια των Μουραβιέφ , μετά από κάθε Θεία Λειτουργία σε μεγάλη Εορτή και Πανήγυρη , προσέφερε φαγητό σε πτωχούς ανθρώπους ,

μετά το Πάτερ υμών Ο Βασίλειος τους μιλούσε για την σημασία της Εορτής και για τον Βίο Του Αγίου που εόρταζαν , τους ευχαριστούσε που επισκέφθηκαν το σπίτι Του ...

Όταν τελείωνε το γεύμα προσέφερε στους καλεσμένους Του δώρα , χρήματα και τους καλούσε στην επόμενη Εορτή , ως Πιστός Μαθητής του Γέροντος Βαρνάβα έλεγε ,

το κακό πρέπει να σκεπασθεί μόνο με την Αγάπη , όσο πιο χαμηλή είναι η θέση σου τόσο πιο πολύτιμος είσαι για μένα ...

Μόνο Ο Θεός γνωρίζει πόσοι πτωχοί και ασθενείς Μνημόνευαν στην Προσευχή τους εξ όλης της καρδιάς τους ,

τα ονόματα Βασίλειος και Όλγα , ζητώντας υγεία και σωτηρία για τους Ευεργέτες τους ...

Ο Βασίλειος Βοηθούσε Ναούς και Μονές , ως Εύσπλαχνος Σαμαρείτης πρόσφερε Δωρεές για την συντήρηση των γηροκομείων ,

το μεγαλύτερο εκ των οποίων βρισκόταν στη Διεθνή Λεωφόρο Μοσκόβσκι του Μοναστηριού Νοβοντέβτσι ...

Οι Αγαπημένοι σύζυγοι επισκέπτονταν τα γηροκομεία , προσφέροντας Παρηγοριά και την ζεστασιά Τους στους αδύναμους και μόνους , έπαιρναν σπίτι τους ασθενείς από τα Κρατικά Νοσοκομεία , οι άρρωστοι ανάρρωναν καλύτερα σε συνθήκες ενός φιλόξενου σπιτιού ,

η εγκάρδια συμπόνια και η ειλικρινής Αγάπη έκαναν Θαύματα ...

Το 1903 μ.Χ. η Ρωσία Εόρτασε Τον Όσιο Σεραφείμ Του Σάρωφ , ήταν Θέλημα Θεού να βρεθούν στην Μονή του Σαράτοβο η Όλγα με Τον Βασίλειο , Ο οποίος από την εφηβική Του ηλικία εκτιμούσε βαθιά Τον Όσιο Σεραφείμ ,

θυμόταν πάντα τα Λόγια Του Οσίου , ότι ο πραγματικός σκοπός της Χριστιανικής ζωής είναι η απόκτηση Του Αγίου Πνεύματος ...

Το 1906 μ.Χ. ο Πατέρας Βαρνάβας αρρώστησε βαριά , για τελευταία φορά επισκέπτεται την γυναικεία Μονή Ιβήρων – Βίκσουν , την οποία Ίδρυσε ο ίδιος , Κοιμήθηκε με Ειρήνη ,

πραγματικός φίλος για Τον Βασίλειο έγινε ο Αρχιμανδρίτης Θεοφάνης Μπιστρόε , ο Πνευματικός

της Τσαρικής οικογένειας και μελλοντικός Αρχιεπίσκοπος Πολτάβσκι ...

Ο μελλοντικός Επίσκοπος διέκρινε αμέσως στον Βασίλειο , Τον πραγματικά Ευσεβή και Ταπεινό Ασκητή , τους συνέδεσε η αγάπη για τις επιστήμες ,

στον Βασίλειο πάντα άρεσε η Ιστορία , ο Αρχιμανδρίτης Θεοφάνης ως Καθηγητής της βιβλικής Ιστορίας , αποτελούσε για Αυτόν ασύγκριτο συνομιλητή και Διδάσκαλο ...

Το 1905 μ.Χ. γίνεται τακτικό μέλος του φιλανθρωπικού Οργανισμού της Πόλεως Γιαροσλάβλ , του μεγαλύτερου στη Ρωσία , πολλοί γνωστοί Ιεράρχες και Εκκλησιαστικοί παράγοντες εκείνης της εποχής ,

όπως Ο Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης , υπήρξαν μέλη του Οργανισμού , όπως Ο Θεοφιλέστατος Τύχων , μελλοντικός Πατριάρχης της Ρωσίας , Ο οποίος τότε Διηύθυνε την Καθέδρα του Γιαροσλάβλ ...

Το 1917 μ.Χ. αρχίζει η Εποχή της δοκιμασίας για την Ρωσία , με την Ευλογία του Μητροπολίτη της Αγίας Πετρούπολεως Βενιαμίν , καταφεύγει στην Μονή Του Αγίου Αλεξάνδρου Νέφσκυι ,

στις 13 Σεπτεμβρίου του 1920 μ.Χ. Ο Βασίλειος υποβάλλει αίτηση στη γεροντία της Λαύρας , με Παράκληση να Τον δεχθούν στην Αδελφότητα , η απάντηση ήταν Θετική ...

Το πρώτο Διακόνημα που Του ανατέθηκε ήταν του Νεωκόρου , την ίδια περίοδο γίνεται Δόκιμη της Μονής Νοβοντέβτσι και η σύζυγος Του Βασιλείου , η Όλγα ,

στις 26 Οκτωβρίου του 1920 μ.Χ. ο Επίσκοπος Βενιαμίν Ευλογεί τη Χειροθεσία των Δόκιμων Βασιλείου και Όλγας , που ονομάζονται αντίστοιχα Βαρνάβας και Χριστίνα ...

Σε σύντομο διάστημα Ο Πατέρας Βαρνάβας γίνεται Ιεροδιάκονος , Του ζητείται να αναλάβει το γραφείο του Κοιμητηρίου ,

αυτή η περίοδος ήταν πολύ δύσκολη για την Λαύρα , η Μοναστική ζωή όχι μόνο δεν έσβηνε , αλλά βρισκόταν σε κατάσταση πρωτοφανούς Ανόδου ...

Η Μονή αποτελούσε πραγματικό κέντρο της Εκκλησιαστικής ζωής της Αγίας Πετρούπολεως , εκεί δημιουργήθηκε ο σταθμός συλλογής χρημάτων για τους πεινασμένους , παραχωρήθηκαν χώροι της Λαύρας στους άστεγους αναπήρους πολέμου ,

εύρισκαν καταφύγιο τα ορφανά και καθημερινά προσφερόταν φαγητό στους πτωχούς , το έργο της σιτίσεως ανατέθηκε στον Πατέρα Βαρνάβα ...

Στις 11 Σεπτεμβρίου του 1921 μ.Χ. ο Μητροπολίτης Βενιαμίν Χειροτόνησε τον Πατέρα Βαρνάβα σε Ιερέα , γνώριζε καλά την ζωή των ανθρώπων από διαφορετικά στρώματα , κατανοούσε τις Πνευματικές τους ανάγκες και τα προβλήματα τους ,

οι ψυχές πολλών Πιστών στρέφοντας στον Απλό και Πράο Πατέρα Βαρνάβα , όλο και

περισσότερος κόσμος πήγαινε στο Κελί Του για Πνευματική καθοδήγηση και Παρηγοριά ...

Μεγάλη θλίψη προκάλεσαν στον Πατέρα Βαρνάβα οι συλλήψεις των αγαπημένων Του φίλων και συναγωνιστών , του Αρχιμανδρίτη Βενιαμίν , του Επισκόπου Λάντοζκι Ιννοκεντίου , του Επισκόπου Γιάμπουρσκι Νικολάου Γιαρουσέβιτς ,

των Αρχιμανδριτών Γουρίου και Λέοντος , του Ιερομονάχου Εμμανουήλ και πολλών άλλων από την Αδελφότητα της Λαύρας ...

Εκλέγεται από την Διοίκηση και την Αδελφότητα της Λαύρας Μέλος της Γεροντίας , Διορίζεται σε Διοικητική θέση στη θέση του ταμία της Λαύρας ,

Ο Βαρνάβας επεδίωκε την απομόνωση και την απαλλαγή από την φροντίδα των κοσμικών υποθέσεων , ανέλαβε το νέο Του Διακόνημα με Πραότητα και Υπακοή στο Θέλημα Του Θεού ...

Ετοιμάζεται εσωτερικά να αναλάβει το Διακόνημα Του Πνευματικού , το 1927 μ.Χ., γίνετε μεγάλοςχημος Μοναχός , Λαμβάνει το όνομα Σεραφείμ , προς Τιμήν Του Οσίου Σεραφείμ Του Σάρωφ ,

Ο Ταπεινός Ασκητής έλεγε προς τους Πιστούς , η υπομονή σας θα εξασφαλίσει την σωτηρία της ψυχής σας , σε μας μένει μόνο να εγκαταλείψουμε τον εαυτό μας στον Θεό , να Τον Παρακαλάμε για Συγχώρεση ...

Να θυμόμαστε ότι Ο Θεός είναι Αγάπη και ελπίζουμε στο Έλεος Του , οι πολύωρες Εξομολογήσεις στο Ναό , οι συνεχείς ψύξεις , οι απίστευτα φυσικές και Πνευματικές υπερφορτώσεις , επιδείνωσαν την κατάσταση της υγείας Του Σεραφείμ ,

οι ιατροί διέγνωσαν μεσοπλευρία νευραλγία , ρευματισμό και θρομβοφλεβίτιδα των κάτω άκρων ταυτόχρονα , οι πόνοι στα κάτω άκρα έγιναν αβάσταχτοι ...

Ο Σεραφείμ δεν έλεγε σε κανέναν τίποτα για τις ασθένειες Του , συνέχιζε με απίστευτη γενναιότητα να Τελεί Την Θεία Λειτουργία και το Μυστήριο Της Ιεράς Εξομολογήσεως ,

το πρόσωπο Του Φώτιζε πάντοτε μια ηρεμία και χαρά , κανένας από τους αδελφούς δεν μπορούσε να φαντασθεί τον πόνο που ένιωθε , μόνο η φωνή Του κάποια στιγμή γινόταν πολύ σιγανή ...

Έφθασε η ημέρα που δεν μπορούσε να σηκωθεί από το κρεβάτι , την καινούργια Δοκιμασία , την ασθένεια την δέχθηκε με εξαιρετική ηρεμία και Υπομονή ,

σαν να ήταν το επόμενο Λειτουργήμα που Του ζήτησε Ο Θεός , δεν υπήρχε ούτε μικροψυχία , ούτε δυσαρέσκεια ...

Ευχαριστώντας συνέχεια Τον Κύριο , έλεγε σε αυτούς που Τον επισκέπτονταν , Είμαι Αμαρτωλός , αξίζω περισσότερα ,

υπάρχουν άνθρωποι που υποφέρουν από χειρότερες ασθένειες , η κατάσταση της υγείας Του παρουσίαζε επιδείνωση ,

ήταν εξήντα τριών ετών , εμφανίσθηκαν η πνευμονική και καρδιακή ανεπάρκεια , οι ιατροί Τον συμβούλευσαν να μετακομίσει στην εξοχή , επιλέχθηκε η περιοχή της Βυρίτσας ...

Ο Μητροπολίτης Σεραφείμ Τσιτσάγκωφ είχε Ιατρικές γνώσεις , διάβασε το πόρισμα των Ιατρών , έδωσε την Ευλογία του για το ταξίδι ,

μετά την μετακόμιση στη Βυρίτσα Ο Σεραφείμ δεν επισκέπτεται τους Ιατρούς , για όλα υπάρχει η Βούληση Του Θεού ...

Την Δευτέρα , την Τετάρτη και την Παρασκευή δεν έτρωγε τίποτε , δεν έτρωγε καθόλου για μέρες , έπινε τσάι με λίγο ψωμί , κάθε εβδομάδα Κοινωνούσε από τους Ιερείς της περιοχής ,

στο Κελί Του υπήρχαν πάντοτε Τα Τίμια Δώρα και όλα τα απαραίτητα για Την Θεία Κοινωνία , νιώθοντας την εσωτερική ανάγκη Κοινωνούσε μόνος Του , προς Μίμηση Του Ουράνιου Διδασκάλου Του ...

Ο Γέροντας της Βυρίτσας Προσευχόταν στον κήπο επάνω σε πέτρα , μπροστά στην Εικόνα Του Θαυματουργού Αγίου Σεραφείμ Του Σάρωφ , Προσευχόταν καθημερινά ,

Οι Προσευχές Του έφθαναν στον Κύριο , μόνο Ο Θεός γνωρίζει πόσες ανθρώπινες ψυχές έσωσαν εκείνες Οι Προσευχές ...

Ο Χρόνος του γήινου ταξιδιού Του πλησίαζε στο Τέλος , Ο Σεραφείμ γνώριζε την στιγμή που θα περνούσε στην Αιωνιότητα ,

μια μέρα πριν το Τέλος Του Ευλόγησε τους συγγενείς και τους φίλους Του με την Εικόνα Του Οσίου Σεραφείμ Του Σάρωφ ...

Το 1949 μ.Χ. Του Φανερώθηκε η Παναγία , με το Δεξί Της Χέρι Του έδειξε τον Ουρανό , παρακάλεσε να μην Τον ενοχλήσει κανείς , εκείνη η ημέρα πέρασε με πολύ Προσευχή , την ανάγνωση Του Ευαγγελίου και Του ψαλτηρίου ,

στις δυο τα μεσάνυχτα έκανε τον σταυρό Του ψελλίζοντας την ικεσία , σώσε , Κύριε και Ελέησε όλον τον κόσμο , έτσι Ο Όσιος Σεραφείμ έφυγε για Την Αιωνιότητα ...

Το Λαϊκό Προσκύνημα συνεχιζόταν για τρεις ημέρες , τα χέρια Του Οσίου ήταν μαλακά και ζεστά σαν να ήταν ζωντανός , κάποιοι ένωθαν Ευωδία δίπλα στο Φέρετρο ,

την πρώτη ημέρα μετά τον Θάνατο Του Οσίου Θεραπεύθηκε ένα τυφλό κοριτσάκι , η μητέρα του το πήγε κοντά στο Φέρετρο λέγοντας στο παιδί της , Φίλησε το χέρι Του Παππού και έγινε Το Θαύμα
.....